

РЕШЕНИЕ

№ 2462

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **5264** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано по касационна жалба, подадена от „М. Логистик“ /с ново наименование „Л. фарм“/ ЕООД с[ЕИК], срещу Решение от 04.04.2023г. постановено по АНД № 129/2022г. на СРС, 101 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2100107/20.12.2021г., издадено от Директора на Дирекция “ Инспекция по труда,, – [населено място], с което на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 / хиляда и петстотин/ лева за нарушение по чл.415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

В жалбата се излагат съображения, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Сочи се, че разпоредбата на чл.404, ал.1 т.1 от КТ съдържа множество хипотези в тази връзка се счита, че като не е посочил конкретната хипотеза АНО е издал незаконосъобразен акт. Отделно от изложеното касаторът счита, че бил нарушен принципът за съразмерност, тъй като въз основа на една проверка са съставени множество АУАН и издадени НП. Твърди се, че АУАН е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Претендира още, че от страна на АНО е нарушена разпоредбата на чл. 52 ал.4 от ЗАНН, като не взето предвид възражението на дружеството. На следващо място се посочва, че СРС неправилно е кредитирал показанията на В. А., които / според касатора/ са житейски

нелогични и вътрешно противоречиви. Оспорва компетентността на актосъставителя и издателя на наказателното постановление. Прави искане за отмяна на решението, алтернативно моли делото да бъде върнато за ново разглеждане.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата по съображенията в същата. Излага становище, че с решение на ВАС било прието, че предписанията на АНО били незаконосъобразни.

Ответникът по касация-ГД, чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав на АССГ при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН-Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предвид така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира, че постановеното от районния съд решение е недопустимо, поради което същото следва да бъде обезсилено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при правилно и надлежно конституиране на страните в производството. Съображенията са следните:

Видно от приложените списъци и призовки като ответник е посочен Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – [населено място]- административнонаказващ орган. В случая НП е издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място]. При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Районният съд е следвало да конституира надлежно страните в производството при съобразяване на нормата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН. Призоваването и участието на страна в отклонение с чл.61,ал.1 от ЗАНН –„Главна инспекция по труда“ – [населено място], която не е притежавала пасивна процесуална легитимация да участва в производството пред СРС и неконституиране на надлежната страна- Директор Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място],

води до обезсилване на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. В случая е налице порочно процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение, поради участие на ненадлежна страна, което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство. Поради това касационният състав на основание чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 221, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд. При новото разглеждане на делото новият състав на СРС следва да конституира надлежните страни, а именно нарушителят и Директор Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] като в изпълнение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, при всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, да изложи конкретни и ясни съображения относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да изложи конкретни и ясни мотиви в съдебния акт, както и да отговори на всеки един довод. В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение от 04.04.2023г. постановено по АНД № 129/2022г. на СРС, 101 състав

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.